

Nebeské město

Z KAPITOLY 3 – Vnitřní a vnější já

(36) Lidé byli stvořeni tak, aby mohli být zároveň v duchovním i v hmotném světě. Duchovní svět je ten, kde žijí andělé a hmotný svět je ten, kde žijí lidé.

Protože jsme byli takto stvořeni, máme jak vnitřní, tak vnější části. Máme vnitřní část, protože existujeme v duchovním světě, a vnější část, protože existujeme v hmotném světě. Vnitřní část se nazývá vnitřní já a vnější část je vnější já.

(37) Každý člověk má vnitřní a vnější část, ale ty jsou jiné u dobrého a jiné u zlého člověka. Vnitřní část dobrých lidí je v nebi a v jeho světle, vnější část je ve světě a v jeho světle. Jsme-li v tomto stavu myslí, nebeské světlo září do světla světa a naše vnitřní a vnější části spolupracují jako příčina způsobující výsledek, nebo jako věci, které přicházejí jedna za druhou podle řádu.

Vnitřní část zlých lidí je však ve světě a v jeho světle, stejně tak i jejich vnější část. Jsme-li v tomto stavu myslí, nevidíme nic z nebeského světla a vidíme věci pouze ve světle světa, které nazýváme přírodním světlem. Takže věci, které jsou ve spojení s nebem, jsou pro nás v temnotě, ale věci, jež jsou ve spojení se světem, jsou v zářivém světle.

Z toho vidíme, že dobří lidé mají jak vnitřní, tak vnější já, avšak zlí lidé ve skutečnosti žádné vnitřní já nemají. Mají pouze vnější já.

(38) Vnitřní já se nazývá duchovním já, protože je v nebeském světle, jež je duchovní. Vnější já se nazývá hmotné já, protože je ve světle světa, které je hmotné. Je-li naše vnitřní část v nebeském světle a vnější část ve světle světa, jsme duchovní lidé na obou vrstvách.

Avšak není-li naše vnitřní část v nebeském světle, ale pouze ve světle světa, ve kterém je i naše vnější část, jsme na obou vrstvách poplatní hmotnému světu. V bibli se o duchovních lidech mluví jako o živých a o lidech poplatných hmotnému světu jako o mrtvých.

(39) Je-li naše vnitřní část v nebeském světle a vnější část ve světle světa, myslíme jak duchovně, tak hmotně. Duchovní myšlenky vplývají do hmotných a jsou tam pochopeny. Jsou-li však obě naše části ve světle světa, myslíme hmotně a nikoli duchovně. Naše myšlení pak pochází pouze z věcí v hmotném světě, které jsou všechny na hmotné vrstvě.

Duchovní myšlení je posuzování věcí v jejich podstatě. Znamená to vidět, co je pravdivé z vlastního světla pravdy, a vyciřovat, co je dobré, protože dobro milujeme. Znamená to také chápat podstatu věcí a jejich tendence nezávisle na hmotných předsudcích.

Materiální myšlení znamená posuzovat, vidět a cítit dobro a pravdu jako patřící a přebývající v hmotných věcech, což činí tento způsob myšlení, ve srovnání s duchovním, hrubým až těžkopádným.

(40) Je-li naše vnitřní část duchovní, jsme vlastně anděly nebe. Tím se myslí, že zatímco žijeme ve svém hmotném těle, jsme ve společnosti andělů, i když si toho ještě nejsme vědomi. Jakmile jsme z fyzického těla vysvobozeni, přidružíme se k andělům.

Je-li však naše vnitřní část zcela hmotná, jsme duchy, ale nikoli anděly. Tím se myslí, že zatímco žijeme ve fyzickém těle, nacházíme se ve společnosti duchů, kteří jsou však z pekla. Po vysvobození z fyzického těla se k nim přidružíme.

(41) Jsme-li duchovními lidmi, jsou hlubší úrovně naší mysli obráceny vzhůru směrem k nebi, protože hlavně tam upíráme svou pozornost. Jsme-li však zcela poplatní hmotnému světu, jsou hlubší části naší mysli obráceny směrem ke světu, protože svou pozornost převážně směřujeme právě tam. Hlubší části naší mysli jsou obráceny k tomu, co nadevše milujeme, a vnější části se obracejí tam, kam hlubší.